

L'hàbitat dels penya-segats

El Consell de les Comunitats Europees va aprovar l'any 1992 la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres, coneguda també com la Directiva hàbitats. Aquesta directiva representa, actualment, i juntament amb la Directiva de les aus, l'instrument més important d'aplicació en tot el territori de la Unió Europea (UE) per a la conservació dels hàbitats, les espècies i la biodiversitat.

En la legislació de l'Estat espanyol, la transposició de la Directiva hàbitats es materialitzà en un decret pel qual s'establien mesures per contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

Posteriorment, el Consell de les Comunitats Europees va aprovar la Directiva 97/62/CE, de 27 d'octubre de 1997, per tal d'aportar al progrés científic i tècnic l'anterior directiva. Bàsicament consistia en una millora, modificació i substitució dels annexos I i II de la Directiva hàbitats. En la legislació espanyola, aquesta nova directiva que modifica la Directiva hàbitats ha quedat transposada mitjançant el Reial decret 1193/1998, de 7 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1997/1995.

L'objectiu global de la Directiva hàbitats és *contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres en el territori europeu dels estats membres*. Per al compliment d'aquest objectiu global, la Directiva s'estructura en dos grans objectius. Per una banda, la creació de la xarxa Natura 2000 per a la conservació dels hàbitats naturals i dels hàbitats de les espècies, i per altra el sistema de protecció global de les espècies.

Sobre tot, el litoral

Enguany, en l'any de la biodiversitat, l'amenaça mediambiental produïda pel canvi climàtic ja és un fet i les administracions encara no s'ho han cregut de valent, pensant en el futur a curt termini, els qui governen només es plantegen actuacions cara la galeria, com: regenerar platges que els temporals arrasen, legalitzar la pesca de les darreres tonyines vermelles, justificar destrosses de parcs naturals en nom de la prevenció d'incendis, permetre a les multinacionals incrementar guanys tot destruint l'entorn o aturar la iniciativa de prohibir transgènics.

La destrucció de la costa i l'ecosistema marí no s'atura, l'abocament dels llots del port malmetent el fons del mar fortament erosionat per la pesca d'arrossegament i la contaminació, la construcció devastadora del litoral, la destrucció de les praderies de fanerògames, la pèrdua d'espècies d'animals marins, la proliferació d'espècies invasores, l'acidificació de l'oceà i la sobrepesca són problemes a abordar, plantejant que la conservació de la biodiversitat marina pot mitigar l'efecte del canvi climàtic.

Els polítics que ens governen no tenen ni idea del que significa gestionar espais naturals, o no volen tenir-ne, segueixen el ritme del creixement "sostingut", pintant el seu desgovern amb simulacres de participació. Cal planificar el futur sostenible basat en l'enfocament ecosistèmic per tal d'analitzar i gestionar les relacions entre persones i ecosistemes i reclamar una acció política clara vers la conservació marina.

El panorama actual ha de fer-nos moure i organitzar-nos per exigir responsabilitats a les companyies petrolieres que empudeguen el mar, les cimiteres que malmeten l'aire, els especuladors del territori que ens hipotequen l'economia. A la nostra vila seguim sense Consell de medi ambient des de fa 2 anys, no sabem res del costós i secret Pla Especial de Platja Llarga, mentre el *Consorci dels Colls i Miralpeix - Costa del Garraf* encara no ha creat el consell consultiu, amb planificació sense participació i la gestió mediambiental dels espais verds nacionals, comarcals i municipals està en mans de manaies.

Creiem una bona oportunitat la protecció de més de 26 mil hectàrees de zona marina "Costes del Garraf", un bon començament d'actuacions a Platja Llarga gràcies a la nostra alerta per salvar el salicornar i a una subvenció del DMAH, però cal una protecció integral de les zones litorals i preservar el 20% de les àrees marines. Els boscos, les praderies de fanerògames marines i el propi mar han de comptabilitzar en els paràmetres econòmics i les inversions han de ser cabdals en els pressupostos.

apma@yahoo.es

Sumari

Portada: <i>L'hàbitat dels penya-segats</i>	1
Editorial	2
El nostre medi:	
<i>L'hàbitat dels penya-segats</i>	3
<i>Pla de gestió de les Costes del garraf</i>	4-5
El nostre medi:	
<i>La difícil neteja dels Colls i Miralpeix</i>	6
El Tema:	
<i>Els camins dels Colls i Miralpeix</i>	7-9
Platja Llarga:	
<i>Actuacions en la recuperació de la Platja Llarga</i>	10
Preservació:	
<i>Primeres jornades de reflexió sobre la importància de la preservació de Vilanova i la Geltrú</i>	11
Els residus:	
<i>Els nous serveis de recollida de residus a Vilanova i la Geltrú</i>	12-13
Recomanacions	
Música mediambiental	14-15
Breus, Agenda, El Moniato	16

La Veu del Mussol 20, novembre 2010

Edita: Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient
Sant Sebastià 11, TOC despatx 3
Vilanova i la Geltrú
web: <http://www.arctia.net/apma>
c/e: apmavng@yahoo.es

Equip de redacció: Xavier Roset, Hèctor Galvany,
Jaume Marsé,

Fotos: Redacció i autors dels articles

Tiratge: 300 exemplars

Impressió digital: Padisgraf

La redacció d'aquest butlletí no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

L'hàbitat dels penya-segats

Al Garraf tenim un gran nombre d'hàbitats d'interès comunitari que estan inclosos a la llista de la directiva europea esmentada. Un d'ells és el que trobem al litoral rocós, anomenat: Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium spp.*) endèmiques (codi 1240), representat per les comunitats vegetals: *Reichardio-Crithmetum maritimi* O. Bolòs 1962 i *Crithmo-Limonietum gibertii* O. Bolòs 1967.

Aquesta hàbitat el trobem als penya-segats i costes rocoses, sotmesos poc o molt a la influència de l'aigua marina. Comprenen una zona supralitoral, exposada als ruixims de l'aigua i de vegades a la immersió, poblada per cianòfits, líquens, petits cargols i crustacis; i una zona litoral, clarament terrestre, on es fan diverses plantes amb flor. Inclouen petites basses excavades a les roques (*cocons*), sovint ocupades per poblacions denses de plàncton.

En general, el poblament vegetal de la zona terrestre és pobre, format per combinacions de dues o tres espècies, petites mates de fulles i tiges més o menys carnes, sovint amb glàndules excretores de sal. El fonoll marí (*Crithmum maritimum*) hi és gairebé sempre present, i als replanets amb sòl salí hi dominen les ensopegueres (*Limonium gibertii* i *Limonium virgatum*), el plantatge marí (*Plantago crassifolia*), la cosconilla (*Reichardia picroides*) i la *Frankenia laevis*.

Al nostra litoral del Garraf ens trobem amb una zona, a ponent de Vilanova i la Geltrú, que ocupa tota la punta de Sant Gervasi i que arriba fins a la platja

de Ribes Roges. L'hàbitat de penya-segats que hi ha en aquesta zona el trobem barrejat amb altres plantes halòfiles com el salat (*Atriplex portulacoides*), i amb algun fragment de canyissar, a la platja de Sant Gervasi.

A la part de llevant de Vilanova i la Geltrú, a la zona dels Colls, trobem l'hàbitat dels penya-segats barrejat amb espècies pròpies dels matollars termomediterranis (hàbitat d'importància comunitària, codi 5330), on trobem mata (*Pistacia lentiscus*), garric (*Quercus coccifera*), bargalló (*Chamaerops humilis*) i algunes rareses com la murtra (*Myrtus communis*). També es poden observar arbustos i pins que per acció de l'aigua del mar i del vent han agafat formes retorçades i enganxades al terra.

Els problemes de conservació més importants d'aquest hàbitat dels penya-segats són els derivats de la freqüentació i de la urbanització. Per altra banda, a les zones més properes a les cases hi trobem espècies al·lòctones, algunes de les quals són plantes invasores que des placen les espècies autòctones. Les més esteses són l'atzavara (*Agave americana*), la figuera de moro (*Opuntia maxima*) i l'ungla de gat (*Carpobrotus edulis*). Molta gent pensa que aquestes espècies són pròpies de la nostra costa. En realitat, foren introduïdes fa molts anys i el seu caràcter colonitzador ha fet que la propagació en el medi natural hagi estat àmplia, i fins i tot han arribat a desplaçar altres espècies característiques dels penya-segats costaners, com ara l'ensopeguera (*Limonium sp.*), el fonoll marí (*Crithmum maritimum*).

Al final de la platja de Ribes Roges, just davant del Xalet del Nin hi ha qui cultiva i rega espècies com l'heura (*Hedera helix*) que encara que no sigui al·lòctona, desplaça uns exemplars extraordinaris de fonoll marí i de limòniums que encara queden.

Caldria gestionar aquest patrimoni natural per tal de garantir la seva conservació al llarg del temps. Una de les accions seria la d'arrencar de forma selectiva les espècies invasores que poden fer més mal com són l'ungla de gat

Jaume Marsé

Procés participatiu per a la redacció del Pla de Gestió de l'espai Protegit Costes del Garraf

El Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya ha iniciat aquesta tardor el procés d'elaboració del Pla de Gestió de l'espai Costes del Garraf.

L'espai Costes del Garraf és un espai totalment marí inclòs dins la Xarxa Natura 2000, situat davant les costes del Garraf i una part del Baix Penedès i el Baix Llobregat, que s'estén formant una franja marina allargada entre les poblacions de Cunit i Gavà.

Els espais marins són un tipus d'espai protegit singular, dins l'àmbit català, ja que només tenen aquest caràcter dos altres espais a Catalunya, l'espai Costes de Maresme i el Grapissar de la Masia Blanca. Davant la falta de precedents en la redacció de Plans de gestió d'aquest tipus d'espais, el Departament de Medi Ambient ha iniciat un procés per redactar el Pla de Gestió de les Costes del Garraf, usant-lo com a cas d'estudi i prova pilot.

L'APMA, junt amb moltes altres entitats i sectors, hem estat convidats a participar en aquest procés de redacció i esperem contribuir amb les nostres aportacions a que el seu redactat final permeti efectivament garantir la conservació dels valors naturals i ambientals de l'espai.

Què és un Pla de Gestió?

Un Pla de Gestió és un dels instruments bàsics per a la gestió d'un espai protegit, que es redacta amb l'objectiu prioritari de garantir la conservació del seu patrimoni natural i paisatgístic, tot i que també preveu protegir altres valors de tipus social i cultural (valors que sovint s'engloben amb una expressió imprecisa i força perillosa, coneguda com a desenvolupament sostenible).

Es tracta d'un document amb validesa jurídica que permet establir què es pot fer i què no es pot fer en un espai (ordenar els usos), dir quins mecanismes de control s'hi establiran, etc.

L'espai Costes del Garraf

L'espai Costes del Garraf és un espai exclusivament marí. Té una extensió de 26.474 ha i va des dels 0 als 40 metres de profunditat aproximadament. Està format per una franja marina contínua que s'estén davant la costa dels municipis situats entre Cunit i Gavà.

Està declarat com a Lloc d'Importància Comunitària (LIC) i Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA)

i es troba inclòs a la Xarxa Natura 2000 i també al Pla d'Espais Interès Natural de Catalunya (PEIN).

L'espai E5110020 Costes del Garraf va ser inclòs dins la Xarxa Natura 2000 per un Acord de Govern de l'any 2006 (ACORD GOV/112/2006). Aquest Acord de Govern del 2006 va ampliar fins a 1.040.155 les hectàrees incloses a la Xarxa Natura 2000 a Catalunya, de manera que va passar a estar protegit el 29,83% del territori català (amb 957.051 ha terrestres), així com 83.104 ha marines (anteriorment eren només 7.327 ha).

Els valors naturals de l'espai

La presència d'extensos alguers de posidònia (*Posidonia oceanica*) és un dels valors naturals més destacables de l'espai (hàbitat d'interès comunitari prioritari 1120 Alguers de posidònia, de l'Annex I de la Directiva Hàbitats). També és remarcable la presència de praderies submarines de *Cymodocea nodosa*.

Entre la fauna, és destacable la presència d'aus marines migratòries, que han motivat la declaració de l'espai com a ZEPA (Zona d'Especial Protecció per a les Aus). El seu valor per a les aus marines ha justificat la seva declaració com a IBA -Important Bird Area-, per BirdLife International.

També és destacable el pas regular per l'espai de la tortuga babaua (*Caretta caretta*) i s'hi ha albirat la tortuga llaüt, la tortuga verda, i entre els cetacis, el dofí mular i fins a 7 altres espècies diferents de cetacis.

El procés participatiu

El procés d'elaboració del Pla de Gestió de les Costes del Garraf s'ha iniciat amb un procés participatiu obert a tots els sectors del territori, per recollir les opinions i propostes dels diferents sectors i de la ciutadania en general.

La visió de l'APMA

No n'hi ha prou amb protegir teòricament un espai, cal una gestió efectiva sobre el terreny, que incorpori elements de sensibilització ambiental, actuacions directes i mesures d'inspecció, control i sanció, sempre que calgui.

En aquest sentit, la redacció d'un Pla de gestió de l'espai Costes del Garraf és un fet que valorem positivament, ja que és el primer pas necessari per permetre la conservació efectiva de l'espai.

També valorem positivament que s'hagi iniciat un procés participatiu que doni veu a la ciutadania.

Ara bé, caldrà seguir atentament el procés de redacció d'aquest Pla. Per nosaltres és prioritari garantir la conservació del patrimoni natural de l'espai i ens temem que, com passa sovint, sota les paraules "desenvolupament sostenible" es voldran amagar concessions injustificades cap a usos que creiem que s'haurien de prohibir, o restringir amb força.

Pel que fa a l'àmbit, des de l'APMA creiem que l'espai Costes del Garraf hauria d'unir-se físicament amb diversos espais del litoral més proper, establint connectors biològics amb d'altres espais protegits, com l'espai dels Colls i Miralpeix, la desembocadura de la Riera de Ribes o la desembocadura del Foix (tots ells inclosos al PEIN).

També creiem que l'espai Costes del Garraf hauria d'incloure una part terrestre formada per la Platja Llarga de Vilanova i la Geltrú. Aquesta ampliació ja la vam demanar durant el tràmit d'al·legacions a l'ampliació de la Xarxa Natura 2000 de l'any 2006 (sense obtenir resposta) i la seguim demanant ara, ja que creiem que la Platja Llarga és totalment mereixedora de protecció i podria oferir moltes possibilitats per realitzar-hi actuacions de divulgació, de millora d'hàbitats i d'estudi i recerca, que enriquirien l'espai Costes del Garraf.

Pel que fa més específicament a la gestió, intentarem també que les normes i les actuacions proposades no només considerin l'àmbit concret del Pla, sinó també les àrees marines i terrestres adjacents, de les quals procedeixen sovint la major part dels impactes que incideixen a dins de l'espai.

Caldrà també que el Pla prevegi actuacions de restauració i millora d'hàbitats i mesures correctores sobre diferents tipus d'impactes (col·lectors marins, espigons, residus, etc.), tant dins com fora de l'àmbit concret de l'espai.

Un altre aspecte que reivindicuem des de l'APMA és la necessitat de recuperar un cabal ecològic per al riu Foix, ja que la dinàmica d'aquest riu afecta sens dubte sobre les praderies de Posidonia que es pretén protegir com a valor més significatiu de l'espai. caldrà demanar que s'estudii amb

detall quin és l'efecte causat pels diferents espigons i ports -amb les seves corresponents ampliacions- que s'han anat constituint a la costa, i que s'actui en conseqüència per garantir que aquestes infraestructures no posen en perill ni la preservació de les praderies de fanerògames submarines, ni l'existència de les platges.

Ens preocupa saber quin serà el nivell d'exigència de l'administració per controlar i sancionar efectivament qualsevol incompliment d'allò que s'estableixi al Pla. Massa sovint els documents normatius es transformen en un simple "paper mullat" i ens temem que això sigui especialment així en el cas dels espais marins, on el control de les infraccions és difícil per diversos motius (manca de referències físiques, poca dotació dels cossos d'inspecció, etc.).

Caldrà també que el Pla de gestió vingui acompanyat d'una dotació pressupostària suficient i mantinguda en el temps, i de personal i tècnics suficients, per poder desenvolupar les actuacions i els mecanismes de control que s'estableixin en el Pla.

Malgrat aquestes crítiques i prevencions, saludem amb optimisme l'inici d'aquest procés participatiu i esperem que l'espai Costes del Garraf compti ben aviat amb un bon Pla de gestió, que intentarem enriquir amb les nostres aportacions.

Clara Racionero

La difícil neteja dels Colls i Miralpeix

La neteja i manteniment de qualsevol espai públic és sempre una tasca que l'Administració ha de portar a terme amb decisió, fermesa i de manera continuada en el temps. S'ha d'escometre amb el convenciment de la seva necessitat, no només pel que té d'important per l'espai natural sinó també pel que té d'educativa i conscienciadora per la ciutadania.

I faig aquesta reflexió inicial per la simple raó de que, tot i reconeixent les actuacions dutes a terme pel Consorci dels Colls i Miralpeix, les quals han millorat sensiblement l'estat del nostre paratge litoral, la situació encara deixa molt que desitjar. Sóc de l'opinió que hi ha certa deixadesa respecte a la neteja de l'espai. Recórrer els seus camins al llarg del passat estiu, implicava tornar a casa amb 2 o 3 bosses plenes de brutícia per poc que hom fos sensible a aquests temes.

A principis del 2009, des de La veu del mussol 17 ja havíem denunciat una situació lamentable, amb brutícia i deixalles disperses per tot arreu, a més d'abocaments de runes i residus diversos, etc. que denotaven una molt deficient gestió. L'APMA va cursar les denúncies corresponents als Ajuntaments implicats, així com al Consorci. Al novembre, en una visita posterior, vam poder comprovar que el Consorci havia iniciat una campanya de neteja, vigilància i informació

a la zona. Posteriorment, la campanya informativa ha continuat de manera més o menys intermitent, i s'han fet algunes actuacions de recollida de residus. Quina és la situació actual, després de l'alta freqüentació de l'espai durant l'estiu?

Podem resumir els punts negres sobre els que encara no s'ha actuat amb prou fermesa:

- Un contenidor metàl·lic que, segons la informació rebuda de boca dels informadors de l'espai, va ser abandonat per la Renfe en acabar els seus treballs de manteniment a la primavera. Situat a l'esplanada a l'entrada del camí de les cales, direcció Sitges. Des d'aleshores s'ha anat omplint de tota mena de brutícia, fins al punt que actualment és un veritable abocador incontrolat. Parlant amb algunes informadores, em van comentar que el Consorci havia notificat la situació a la Renfe i que la resposta havia estat rentar-se les mans. Com acabarà l'assumpte?
- Escassos contenidors existents pel volum de deixalles que els visitants, presents cada vegada en més nombre els caps de setmana, deixen a l'espai.
- Senyals de foc detectades a l'estiu a la Punta Grossa i a d'altres indrets.
- Brutícia dispersa pel camí que puja al Turó de les Coves, en zones de més difícil accés tot s'ha de dir.
- Alteracions diverses per conducció "fora pista" (trial...), assumpte que ja vam denunciar en el seu moment però sobre el que no s'ha fet cap actuació de cara a la regulació d'aquesta activitat.
- Nombrosos paranys de captura d'ocells fringíl·lids, construïts inadecuadament amb ferros, formigó i materials diversos.

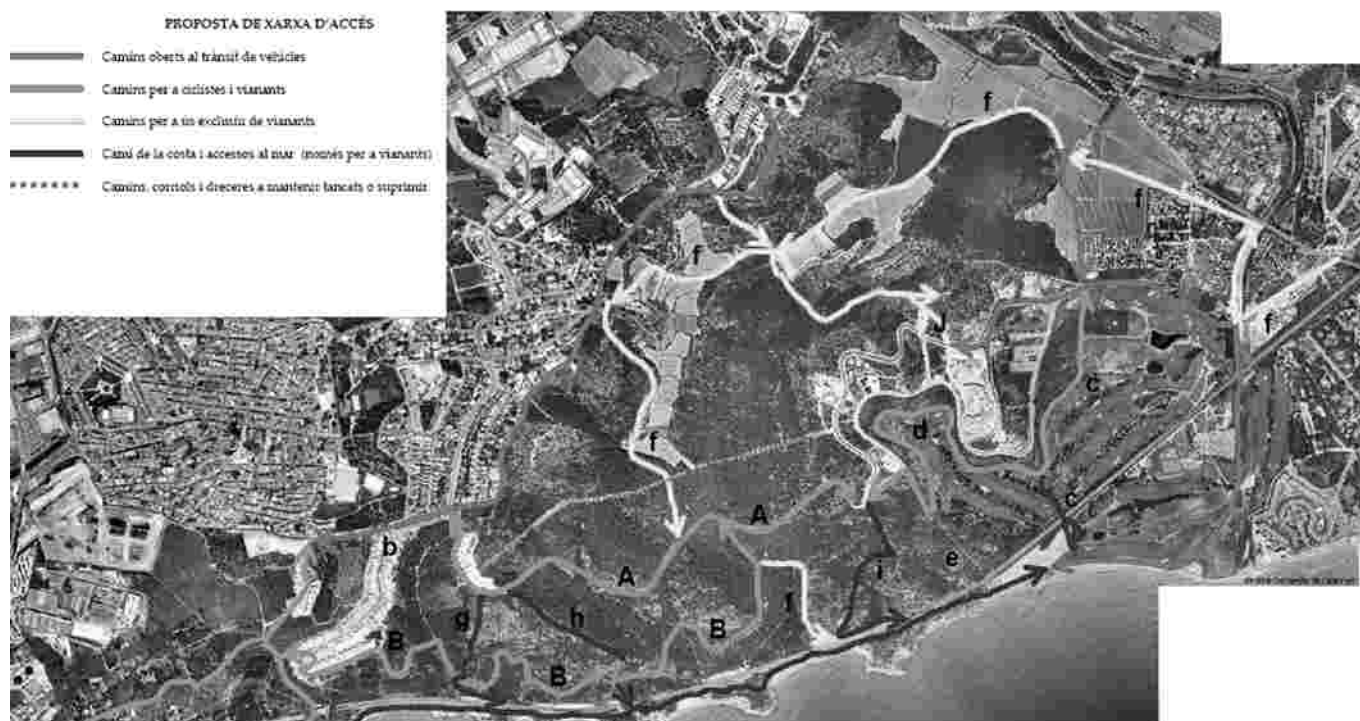
Ara que es treballa en la redacció del Pla de Gestió de l'espai Costes del Garraf, d'àmbit exclusivament marí malauradament, des de l'APMA desitgem que el Consorci dels Colls i Miralpeix potencii els serveis de vigilància i neteja en aquest sector, a la recerca de la gestió integral d'un espai que no es pot entendre com a parcel·la independent de l'àmbit marí. Si més no, des de l'APMA portarem la gestió dels Colls a les discussions sobre l'elaboració d'aquest esperançador pla de gestió de l'espai Costes del Garraf.

Sergi García

Els camins dels Colls i Miralpeix

Xavier Campillo i Besses, Geògraf

L'estudi de l'accessibilitat a l'espai natural

L'any 2008 es va presentar l'Estudi de l'accessibilitat a l'espai natural del Colls i Miralpeix, fruit d'un encàrrec del Consorci dels Colls i Miralpeix - Costa del Garraf.

La finalitat bàsica de l'estudi era la determinació de la propietat dels camins existents dins l'àmbit d'estudi i l'inventari dels camins públics existents en sòl no urbanitzable, l'anàlisi de la problemàtica actual dels accessos a l'espai (circulació motoritzada, multiplicitat d'accessos, erosió del sòl i la vegetació causats per la hiperfreqüentació de l'espai, acumulació de deixalles, etc.), i l'elaboració de propostes d'ordenació de l'accessibilitat.

És ben sabut que l'espai dels Colls i Miralpeix ha experimentat en els darrers cinquanta anys canvis profunds del paisatge, les activitats econòmiques i l'ús del territori (com ara la substitució de l'agricultura pel bosc, i la desaparició de la ramaderia, i la urbanització progressiva de l'espai). Això ha comportat, també, canvis en les formes de mobilitat: s'han construït nous camins, s'han abandonat o malmès camins vells, han canviat les demandes de mobilitat essent substituït el trànsit associat a les activitats econòmiques tradicionals (agricultura, ramaderia i

pesca) pel trànsit vinculat fonamentalment a les activitats turístiques i de lleure. D'altra banda, els Colls i Miralpeix ha passat de ser un espai agrícola i ramader a esdevenir un espai natural, una illa de paisatge residual, situat en la perifèria dels nuclis urbans (Vilanova i la Geltrú, les Roquetes, Vilanoveta, Rocamar, Can Girona, Sitges) que actualment emmarquen l'espai i al sotmeten a una forta pressió.

Estudi documental

L'estudi es basa en una recerca documental exhaustiva (que inclou fonts cartogràfiques, fotogramètriques, administratives, historiogràfiques, cadastrals i registrals), i en la interpretació dels mapes resultants, que revela l'existència en l'àmbit dels Colls i Miralpeix d'una xarxa de camins destinada a l'ús públic des de temps immemorial. Aquesta xarxa estructurant de naturalesa funcional, possibilitava la mobilitat de la població i la satisfacció de necessitats bàsiques, d'indole social o econòmica.

En l'àmbit d'estudi s'han inventariat 14 camins públics amb una longitud total de cinquanta quilòmetres,

que comprèn camins veïnals de titularitat municipal, com ara els antics camins de Sitges a Vilanova i la Geltrú (per la Pujada de Sant Agustí, Vilanoveta, Miralpeix), el camí de Ribes a les Coves o el camí de Jafra; camins romeus com el camí de la Mare de Déu de Gràcia o el camí de Sant Cristòfol; camins ramaders, com les carrerades de les Costes de Garraf i de la Serra dels Paranyes; i el camí de la Costa amb els diferents accessos al mar.

Problemàtica de l'accessibilitat

L'estudi identifica i caracteritza una problemàtica de l'accessibilitat a l'EIN dels Colls i Miralpeix determinada per tres factors principals:

1. Una perifèrització i marginalització de l'espai associada a la urbanització progressiva de l'entorn de l'espai que afavoreix l'aparició d'un seguit d'impactes negatius com ara la proliferació de deixalles, la freqüentació descontrolada de l'espai i l'aparició de fenòmens d'exclusió social, la pertorbació de les activitats agràries i el risc d'incendi forestal, i la invasió de la propietat privada.

2. La façana marítima de l'espai suporta una pressió encara més alta que es tradueix en una hiperfreqüentació de l'espai i en la proliferació de corriols i dreceres, l'aparició de fenòmens erosius i la destrucció de la vegetació litoral. Alhora, el traçat del ferrocarril constitueix un perill tant per la quantitat de passos incontrolats existents a la via, com per la pròpia proximitat del camí de la Costa a la via fèrria.

3. A desgrat de les actuacions efectuades a la zona per propietaris i administracions locals (tancament

dels camins al trànsit motoritzat, actuacions de retirada de deixalles, neteja de boscos i marges de camins, senyalització d'itineraris, instal·lació de cartells informatius, etc.), existeix un dèficit de gestió de l'espai i del seus accessos que es manifesta a diversos nivells:

- La xarxa pública de camins pateix un acusat procés d'abandonament i d'usurpació (camins impracticables a causa de l'emboscament, tancament i destrucció per part de propietaris particulars).
- L'abandonament dels camins públics ha traslladat l'ús públic, de vegades, a camins de titularitat privada construïts per iniciativa dels particulars.
- Hi ha dèficits en la gestió ambiental (p.e. descontrol de l'accés i proliferació de deixalles) i social (p.e. de seguretat ciutadana) de l'espai.

Proposta d'ordenació de l'accessibilitat

La proposta d'ordenació de l'accessibilitat té diferents objectius interdependents i complementaris que es poden aplegar en tres àmbits: 1. Conservar els valors naturals i paisatgístics que justifiquen la conservació de l'espai; 2. Respondre a les demandes socials sobre l'espai; 3. Harmonitzar els interessos públics i els privats.

Pel que fa a la conservació dels valors naturals per tal de reduir els impactes i els riscos ambientals existents a la zona cal organitzar la mobilitat de la zona obrint l'espai a l'ús públic, però concentrant i ordenant alhora els fluxos de visitants. Això passa per:

- Recuperar la vialitat pública afectada per tancaments i ocupacions
- Reduir els accessos existents causats per la freqüentació indiscriminada incontrolada de l'espai
- Organitzar els accessos en funció de la demanda o de les tipologies d'usuaris, distingint l'accés a l'interior de l'espai (destinat a una freqüentació moderada) de l'accés al litoral

Per respondre a les demandes socials sobre l'espai cal una apropiació ciutadana d'aquest a través de

l'oferta d'un sistema públic d'accessos, garantint la seguretat i l'ordre públic, i mitjançant la creació d'equipaments al servei dels usuaris i l'elaboració de materials informatius i interpretatius.

L'harmonització dels interessos públics i els privats requereix una reconducció dels fluxos de freqüentació cap al viari públic i consensuant amb la propietat privada l'ús del viari privat evitant les intrusions i les perturbacions en la propietat privada.

Proposta de xarxa d'accés

Aquests objectius es concreten en una proposta de xarxa d'accés, que distingeix tres tipus d'usos, motoritzat, ciclista i pedestre.

La proposta es basa alhora en la integració de tres patrons territorials clarament diferents, si bé complementaris: a) Eix Central; b) Accés a l'interior; c) Eix Litoral i accessos a la costa.

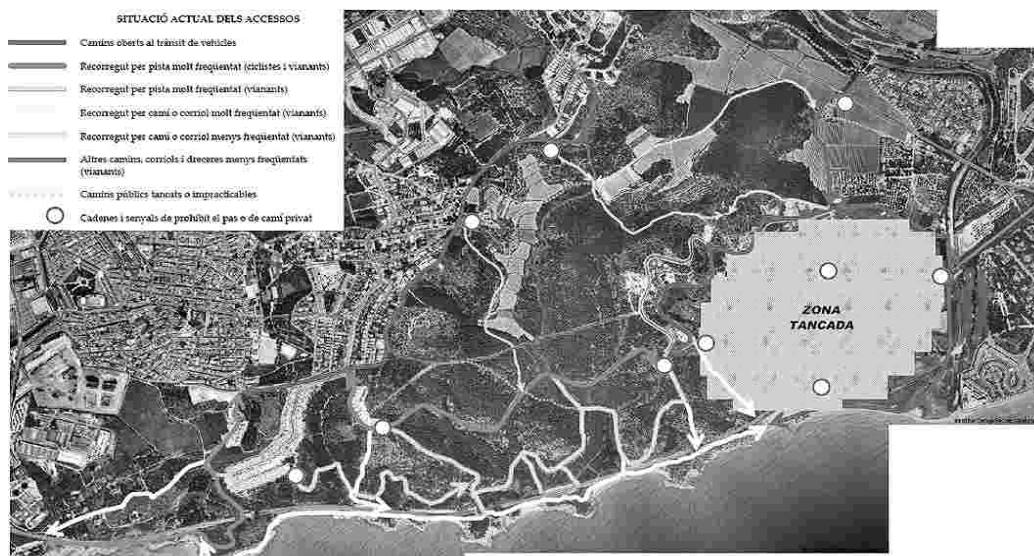
El trànsit de bicicletes s'ha de restringir als camins aptes per al trànsit de vehicles (camins o pistes forestals). El camí forestal de l'interior, construït als

anys setanta, té vocació d'eix central estructurador de la mobilitat de l'espai. Caldria condicionar-lo com un eix cívic o via verda, d'ús restringit per al trànsit motoritzat, i destinat preferentment al trànsit de vianants i ciclistes.

La recuperació de la secció del camí de Ribes a les Coves que travessa el camp de golf i disposa d'un pas inferior a la via del tren, actualment tancat i reservat als usuaris del golf, és necessària per tal de restablir la connexió entre la costa de Sitges i la xarxa de camins d'accés a l'EIN dels Colls Miralpeix sense haver de transitar per vials destinats al trànsit motoritzat.

L'interior de l'espai s'ha de reservar al trànsit a peu partint de la restitució del viari públic de naturalesa històrica, camins de carro o ferradura, no aptes per al trànsit de vehicles motoritzats. La connexió del camí de Sitges a Vilanova per la Pujada de Sant Agustí amb el camí de Vilanoveta a les Coves amb tornada bé pel camí de Miralpeix, bé pel camí de la Costa - configuren un circuit complet i representatiu del conjunt de valors naturals i paisatgístics que justifiquen l'existència de l'EIN dels Colls i Miralpeix.

La proposta estructura l'accés a la costa a partir de l'enllaç entre l'eix central i l'eix litoral constituït pel camí de la Costa o camí de la Via. El camí de la Costa es concep com un vial estructurant destinat exclusivament al trànsit a peu. Cal però abordar els problemes de seguretat del camí., causats per la proximitat de la via i dels penya-segats. Entre l'Eix Central i l'Eix Litoral cal mantenir un nombre suficient d'accessos transversals a la costa, que han d'estar oberts al trànsit de vianants i ciclistes.

Actuacions en la recuperació de la Platja Llarga

A l'anterior número de La Veu del Mussol us informàvem sobre la urgent necessitat d'intervenir a la Platja Llarga per evitar la degradació del salicornar, ecosistema protegit, en franca regressió segons les nostres observacions estacionals sobre el territori dels últims anys, i constantment advertides al Servei de Medi Ambient del nostre ajuntament que es mostrava comprensiu però no podia aconseguir els recursos necessaris per actuar-hi.

Una subvenció del DMAH de la Generalitat, ha permès fer unes actuacions realitzades, en una sola setmana, que us volem comentar.

S'ha actuat en la zona del salicornar, deixant la part més ben conservada d'aquest com si fos una mena d'illa. En tot el seu voltant, s'han realitzat actuacions molt intensives, algunes d'elles clarament contraproductives, que creiem que poden posar en risc la supervivència del salicornar.

S'ha tallat tota la vegetació de la part que havia estat colonitzada per canyís (en una mena de corona perimetral del salicornar). No només s'ha tallat el canyís, sinó també les nombroses plantes de salicornia que hi havia entremig. Aquesta actuació ens sembla totalment errònia. Calia mantenir els peus de salicornia intactes i afavorir condicions que permetessin la progressiva desaparició del canyís per la pròpia evolució natural.

També s'ha retirat tota la vegetació i tot el sòl de tot el perímetre est, sud i oest, sense conservar aparentment el sòl en lloc. Aquesta actuació ens sembla excessiva i perillosa. El salicornar és una comunitat fràgil, que viu en zones amb condicions edàfiques i hidrològiques molt particulars. El fet de modificar d'un sol cop tot el seu entorn, pels "quatre costats", alterant qüestions com el drenatge, el sòl, el microclima generat per la vegetació adjacent, etc, pot donar lloc a condicions incompatibles amb la vida del salicornar. Calia haver actuat només en una part del perímetre. Nosaltres havíem proposat que es fes només en el límit nord (retirant els reblliments aportats pel promotor que estaven dessecant el salicornar) i en el límit sud (retirant la barrera de runes que limitava l'arribada de les brises marines, humides i salades). En lloc d'això, s'ha retirat la vegetació, el sòl i un cert gruix de terra de tot el perímetre.

Això sí, malgrat el caràcter "agressiu" de l'actuació, no s'ha tret tot el gruix de runes i terres, fins arribar a l'horitzó zero corresponent al salicornar, sinó que s'ha deixat encara un bon gruix de runes, que no permetran l'expansió del salicornar. En resum, no haurem guanyat gaire res.

- L'actuació només ha estat encertada, segons el nostre parer, en el sector est, on s'ha anul·lat el camí transversal arran de salicornar aplanant-lo i afavorint la influència de l'aigua marina d'algun possible temporal. En aquest sector s'ha excavat una rasa, fins a suposadament la cota 0, que és possible que evolucioni favorablement. Diem suposadament, perquè No s'han fet cates ni anàlisi per saber quin era el nivell fins on s'havien de treure les terres sobreposades.

- No s'han descompactat i retirat els reblliments que va fer la constructora. Aquest, que era un dels punts que hem vingut reivindicant des de fa anys, ha quedat igual que estava, encara no entenem perquè.
- Al sector sud, proper al mar, s'ha rebaixat el nivell del salicornar en una franja on s'ha plantat plançó de salicornia procedent de Deltebre, en lloc de treure la llavor del nostre salicornar d'aquesta tardor i fer-ne plançons a viver per poder plantar l'any vinent, i donar temps a que l'expansió natural del salicornar indiqués el camí correcte de la repoblació.

Mirat de lluny, fa més la impressió d'una actuació intensiva d'enjardinament, realitzada al voltant d'una petita clapa de salicornar que es vol que es mantingui com una illa en el desert, que una actuació de recuperació d'hàbitats, feta amb la cura i atenció necessàries.

Segons el nostre criteri contrastat amb els nostres assessors calia treure pressió al salicornar descompactant els reblliments de prop de la via, retirant el munt de runa entre el salicornar i el mar i recuperant l'horitzó de sòl original entre el salicornar i el mar. Com a conseqüència de la retirada de runes en aquest sectors es podria veure la tendència natural de creixement del salicornar (nord, sud, est, oest) cara a possibles replantacions d'ajuda, per a les quals s'havia de treure la llavor del nostre salicornar. El que s'ha decidit, plantant ara, és que aquest creixement s'ha de fer a la banda de mar. I suposem que cara a la inspecció de la subvenció s'ha cregut convenient mostrar ja una repoblació feta. Altre cop l'aparença ha estat més important que el criteri, i la pressa el mètode de treball. La llàstima és que aquest cop, aquest mètode de treball tan habitual al nostre ajuntament, pot arribar a ser la sentència de mort del salicornar de la platja llarga.

Tot i que ja s'ha paralitzat l'actuació, entenem que la feina no s'ha acabat, s'ha deixat (segons l'encarregat de l'obra) la resta del treball per una segona fase, per a la qual no hi ha previsió econòmica.

Ara basant-nos altre cop en la llei dels fets consumats haurem de veure la capacitat de resposta de la natura que tot i que és sàvia, acusa la pressió i les males actuacions. Esperem haver de retractar-nos de la nostra desconfiança

Hèctor Galvany

Primeres Jornades de reflexió sobre la importància de la preservació de la Vilanova i la Geltrú del segle XIX com a element vitalitzador de la ciutat del segle XXI

Properament es celebraran les primeres jornades sobre la importància de preservar la Vilanova i la Geltrú del segle XIX. L'objectiu de les mateixes és posar en valor el patrimoni de Vilanova i la Geltrú d'aquesta època, fent especial èmfasi en l'àmbit del centre històric de la ciutat, amb la finalitat de divulgar el seu potencial i recollir propostes per a la seva conservació.

Es tracta de 6 conferències, algunes d'elles acompanyades d'itineraris, i una taula rodona de caire divulgatiu. Les conferències i itineraris seran mensuals i es realitzaran en diumenge de les 11 a 13/14h. Els temes que es tractaran són:

Data: **Diumenge 21 de novembre de 2010**

Títol: **Josep Salvany i Juncosa: El constructor de la ciutat vuitcentista**

Ponent: Manel Claver, historiador.

Data : **Diumenge 12 de desembre 2010**

Títol: **El llegat dels Indians**

Ponent: Pere Marsé, arquitecte.

Data: **Diumenge 23 de gener 2011**

Títol: **El valor dels interiors de l'arquitectura de mitjans del segle XIX: contextualització del patrimoni de l'arquitectura privada a Vilanova i la Geltrú**

Ponents: Maria Isabel Rosselló, professora de Teoria i Història de l'Arquitectura a Catalunya, Departament de Composició Arquitectònica de l'EPSEB-UPC.

Data: **Diumenge 20 de febrer 2011**

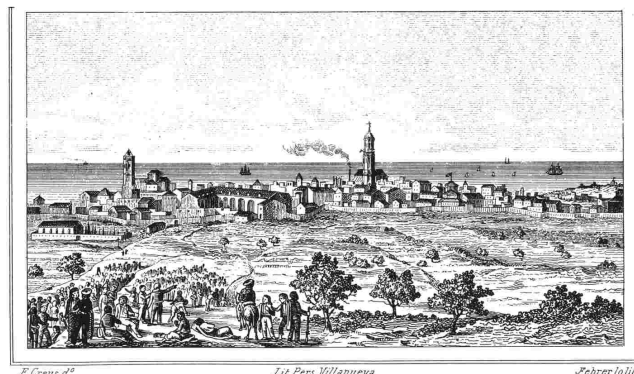
Títol: **Usos socials del Nucli Antic. Illa Patrimonial: Can Papiol, La Sala, Casa Mir i Josepets**

Ponents: Lluïsa Arranz, Graduada Superior en Disseny d'Interiors i en procés de realització del Projecte Final de Grau d'Enginyeria de l'Edificació) i Francesc Carnicer, historiador.

Data: **Diumenge 20 de març 2011**

Títol: **De l'inventari al pla de catàleg: instruments de protecció del patrimoni arquitectònic i cultural.**

Ponents: Josep Maria Pujol, arquitecte i Jaume Marsé, biòleg.

Vista de Villanueva el día de Reyes de 1836.

Data: **17 d'abril 2011**

Títol: **Exemples de polítiques de conservació de conjunts històrics**

Ponent: Antoni Vilanova, arquitecte.

Data: **8 de maig 2011**

Títol: **Intervencions en el Patrimoni de Vilanova i la Geltrú: De on venim, on estem i a on anem**

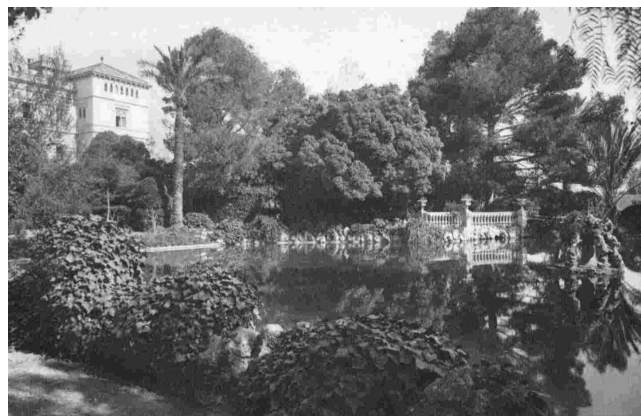
Moderador: Salvador Garcia, vicepresident Associació Unesco Garraf

Ponents: Xavier Oller i Bondia, regidor de Projectes urbanístics, Paisatge i Habitatge, Antoni Vilanova, Pere Marsé i altres.

ORGANITZA: Associació Unesco Garraf

COL·LABORA: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú
Biblioteca Museu Víctor Balaguer

INFORMACIÓ, programa definitiu a:
www.unescogarraf.org.

VILANOVA I GELTRÚ - El Parc. Vista parcial del llac
El Parque. Vista parcial del lago

Els nous serveis de recollida de residus a Vilanova i la Geltrú

Davant del fracàs dels tractaments finalistes de la brossa urbana, abocadors i incineradores, es va veure, fa molts anys, la necessitat de separar la part orgànica, deixalles dels aliments, de la resta de les escombraries, principalment paper, plàstics i vidre. A Vilanova i la Geltrú després d'una evolució més o menys positiva durant els anys 90, on la Mancomunitat Intermunicipal Penedès Garraf va ser pionera de la recollida selectiva, ens trobem en una situació, especialment en els últims cinc anys, on s'ha arribat a un estancament en els índexs de recuperació. Hem arribat a una situació on el model de recollida a través de contenidors ha mostrat el seu límits, que cal considerar molt insuficients, i l'hauríem de considerar un model acabat.

Efectivament, la revista InfoCatalunya, editada pel Departament de Presidència de la Generalitat en el seu número d'agost, diu que *"durant el 2009, a Catalunya, es van recollir separatament (orgànic, vidre, paper i envasos) el 37,6% dels residus"*.

Aquestes dades coincideixen molt amb les que es donen a Vilanova que són del 37,3%, el problema ve

quan repassant les estadístiques trobem que l'any 2004, a Vilanova, ja es recollia separatament el 36,4% dels residus.

A primers d'any, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú va signar el contracte de la nova gestió integrada del servei públic de neteja viària i recollida de residus al municipi per un import de més de sis milions d'euros anuals, per un període de vuit anys, contracte que suposa la gestió integrada de tots els serveis de neteja i recollida de residus, inclosos el servei de neteja de pintades, la neteja de les platges i també el fer-se càrrec de l'atenció de la deixalleria Municipal que estarà oberta de les 8 a les 20 hores.

L'únic model que pot arribar a índexs altíssims de recuperació és el model de recollida selectiva porta a porta, la qual cosa s'està demostrant en els municipis on s'ha implantat (gairebé 100 a Catalunya i creixent). Vilanova estarà hipotecada durant els vuit anys de contracte a una empresa que sap d'antuvi que no superarà sensiblement els índexs de recuperació actuals. Això representa una frustració absoluta per a la ciutadania que hi creu i que hi participa. També

Abocador de Can Mata d'Hostalets de Pierola.

representa un menyspreu a la població escolar que dia a dia fa de l'escola un espai cada cop més sostenible a través de les activitats del programa de l'Agenda XXI escolar.

Defectes del model actual

El model de recollida a través de contenidors és nefast ja que no promou la responsabilització ciutadana de la generació i del tractament dels residus. Mentre mantinguem aquest model, les millores que podran aportar tota la resta de mesures tindran un efecte necessàriament limitat.

Per altra banda les ordenances de la neteja de la via pública, que regulen la recollida de les deixalles domèstiques, són de l'any 1985, estan completament desfasades i en elles no s'expressa l'obligatorietat de separar.

Els contenidors actuals que posen dificultats a qui vol separar: model bústia del de paper i cartró, un forat petit pel contenidor d'orgànica, sense pedal. En canvi els contenidors grisos són enormes i amb doble pedal, que ho posen fàcil al ciutadà *tant-li-fot*, que ho barreja tot.

La deixalleria sense massa control i sense objectius clars, amb màquines de comprimir paper espatllades i amb contenidors on es barregen moltes coses que es podrien recuperar com per exemple la roba i altres fraccions.

Hi ha una manca absoluta d'informació i educació per fomentar la recollida selectiva. La gent hauríem de saber com facilitar les coses als que recullen i gestionen el tractament de les nostres deixalles. Paradoxalment, a les escoles de Vilanova es promou de forma admirable la recollida selectiva i fins i tot el compostatge casolà.

El suport logístic a la ciutadania conscienciada i compromesa amb la separació és pràcticament nul·la. Les bosses compostables costen un dineral i els pots marrons no són substituïts, tot i que han aparegut nous models amb forats que disminueixen les pudors.

S'hauria de fomentar la prevenció a través de la promoció del compostatge casolà (no només a les escoles), les festes sostenibles amb envasos retornables, la compra verda a les institucions

públiques i a les empreses privades, fer complir l'ordenança municipal reguladora de la publicitat, etc. La manca d'obligatorietat de separar els residus fa que sigui més fàcil barrejar-ho tot. Els esforços dirigits als grans productors, bars i restaurants perquè els separin estan fracassant, ja que la separació depèn exclusivament de la bona voluntat i de la consciència ciutadana dels seus propietaris o dels treballadors que les gestionen.

Conclusions.

El model de recollida a través de contenidors no ajuda a la responsabilització de la ciutadania. La gent treu les deixalles de casa seva i prou. Després la seva gestió pot arribar a ser un trencaclosques caríssim i amb conseqüències ambientalment i sanitàriament nefastes.

La tendència a la construcció de contenidors soterrats és insostenible pel seu gran cost i pel fet que representa consolidar un model que està tocant sostre en els índexs de recuperació. Els contenidors soterrats tenen greus problemes tècnics pel seu manteniment i la seva estètica és igualment impactant, només cal veure el bunyol dels contenidors soterrats de la plaça Llarga que enlletgeixen una plaça que podria haver guanyat molt.

El gran problema de la nova concessió, de més de sis milions d'euros anuals, consisteix en l'estancament dels índexs de recuperació i de la frustració generada pel sistema. I tot això ha de durar vuit llarguíssims anys.

S'haurà d'estudiar la forma de renegociar el contracte introduint la recollida porta a porta de forma gradual per tal d'arribar a una renovació del contracte condicionat a la implantació del nou model que abandoni l'ús del contenidor.

Ignasi Puig i Jaume marsé

Música mediambiental

Per Blai Marsé

La «Veu del Mussol» estrena una nova secció musical. Històricament, els elements que ens brinda el nostre medi natural han estat inspiració per creadors de qualsevol disciplina artística i cultural. Ja sigui a través de metàfores, o bé descripcions sobre paisatges o éssers vius. El primer element escollit són els ocells, i per això, hem preparat una selecció de 10 cançons inspirades en les aus, ja sigui pel seu cant, per la seva bellesa o pel seu significat simbòlic.

10 CANÇONS D'OCELLS

1. The Beatles - « Blackbird »

(«White Album», 1968)

Els ocells negres (en aquest cas, el terme anglès es refereix a la merla) han estat sempre un símbol per referir-se a sentiments negatius. Aquesta peça, amb cant d'ocell inclòs a la part final, està inspirada en les tensions racials dels EUA durant la primavera del 68.

La lletra és una clara personificació: (« Blackbird fly, singing in the death of the night »).

2. Leonard Cohen - « Bird on the wire »

(« Songs from a Room, 1969)

La veu de la malenconia és per excel·lència la de Leonard Cohen, i precisament, aquesta cançó és el perfecte acompanyament pels moments més tristos. Un ocell en un cable telefònic era el que veia el cantautor canadenc des d'una finestra del seu domicili quan vivia a l'Illa grega d'Hydra, juntament amb la seva nòvia Marianne (sí, la de la cançó). Ella li va donar una guitarra i compondre aquesta cançó el va ajudar a sortir d'una depressió.

3. Toti Soler - « Ocells perduts »

(«Liebeslied», 1972)

El millor guitarrista català de tots els temps tenia 23 anys quan es va treure de la màniga un disc que no s'hagués publicat mai sense la insistència del seu pare. Si Nick Drake hagués estat català, hagués compost un disc com aquest. « Ocells perduts » són tres cançons en una, tres ocells en un sol niu. Frases com « La teva parla és el murmur dels teus pins de muntanya » és poesia pura. Clàssic.

4. Eels - « I like birds »

(« Daises of the Galaxy », 2000)

Mark Oliver Everett és qui s'amaga rere el pseudònim « Eels » (Angules en català). Un dels talents més creatius dels darrers anys i amb una vida plena de desgràcies, que explica en un llibre publicat recentment, titulat « Cosas que los nietos deberían saber ». Al llibre explica el significat d'aquesta cançó: La mare d'Everett era molt afeccionada als ocells i en tenia molts, i quan ella mor, ell s'encarrega de cuidar-los.

5. Antony & The Johnsons - « Bird Guhl »

(« I'm a bird now », 2005)

Una declaració d'intencions del músic amb més sensibilitat del (i pel) planeta. En el seu disc més bell publicat fins el moment, afirmava que s'havia convertit en un ocell, i a la darrera cançó, reconeixia obertament que era una « noia ocell », perquè la paraula « guhl » és una forma de dir « girl ». Antony és una persona que, entre d'altres coses, es caracteritza per la seva ambigüitat sexual. Igual que els ocells, el seu sexe és difícil de reconèixer a simple vista.

6. Andrew Bird - « Oh no »

(« Noble Beast », 2008)

Un altre home amb cognom divertit. L'obsessió d'Andrew Bird pels ocells arriba tan lluny que són moltes les cançons en què imita el seu cant. En aquesta mateixa, xiula de tal manera que invocaria a volar a qualsevol au. És un home-orquestra i és capaç de reproduir qualsevol so que es proposi. Un avançat de la música actual.

(« Himalaya », 2009)

(« I wish we were an eagle », 2009)

(« Contra todo pronóstico », 2009)

(« Ordre i aventura », 2010)

Llista Spotify: Ocells *(s'hi pot accedir a través de la veu del mussol 20 penjat al web de l'apma)*

APMA

BUTLLETA d'INSCRIPCIÓ

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient - Sant Sebastià, 11 (TOC despatx 3) 08800 Vilanova i la Geltrú

Nom i cognoms

Desitjo associar-me a l'APMA i col·laborar amb una aportació anual de: (encercla el que convingui)

Quota individual: 10 € 20 € € **Quota familiar:** 25 € 50 € €

Nom i cognoms dels components de la família:.....

Adreça: Població: C P:

.....
 Signatura:

C/e: Téléphone:

Banc/Caixa:..... Adreca:.....

CP..... Població:

Titular del compte DNI.....

Entitat	Oficina	Control	Núm. Compte
---------	---------	---------	-------------

Codi compte: | | | | - | | | | - | | - | | | | | | | | | | (Signatura del/la titular del compte/llibreta):

Autoritzo que carreguin al meu compte/llibreta els rebuts presentats per APMA al meu nom.

Data.....

La CE ha aprovat el cultiu de transgènics a l'UE

Per primera vegada en 12 anys, la Comissió Europea ha aprovat el cultiu de diversos productes genèticament modificats a la Unió Europea! Tot i que 800,000 persones ens hem declarat en contra de la decisió.

Cedint davant el lobby transgènic, la Comissió ha volgut ignorar l'opinió del 60% dels europeus, que senten la necessitat d'obtenir dades fiables i concrets abans d'autoritzar cultius transgènics que podrien ser una amenaça contra la nostra salut i el nostre medi ambient. S'ha encetat una nova iniciativa que permet que un milió de ciutadans sol·liciti formalment la prohibició dels cultius transgènics mentre no es portin a terme les investigacions pertinents. Aquest missatge serà entregat al President de la Comissió Europea, José Manuel Barroso.

Grups de consumidors, de salut pública, ambientalistes i agricultors s'ha mobilitzat durant molt de temps en contra del poder d'unes poques empreses de transgènics que gaudeixen de privilegis en la política agrícola europea actual. Les principals preocupacions en relació als transgènics inclouen:

- La contaminació dels cultius orgànics de forma irreversible.
- La contaminació ambiental.
- L'impacte sobre el clima degut a l'excessiva necessitat de pesticides.
- La destrucció de la biodiversitat.
- La destrucció de l'agricultura local.
- La dependència econòmica dels agricultors.
- Els possibles efectes dels aliments transgènics sobre la salut pública.

AGENDA

Calendari de reunions generals de l'APMA
pel primer semestre 2011

Dies: 10-1, 7-2, 7-3, 4-4, 9-5, 6-6

Hora: 2/4 de 8 del vespre.

Lloc: TOC, Sant Sebastià 11, sala de reunions.

Els bons deixen 75 milions a les caixes

Els bancs guanyen 75 milions de cop amb l'emissió de bons de la Generalitat | L'emissió de títols de deute públic de la Generalitat per valor de 2.500 milions deixarà un saldo net a favor de les entitats financeres -majoritàriament caixes- de 75 milions d'euros. L'executiu va aprovar una comissió del 3% per a les entitats financeres que hi participen i que a través de la seva xarxa comercial han completat la subscripció dels títols, que tenien un valor nominal de 1.000 euros cadascun.

Amb aquesta comissió cap a unes entitats que van tancar 2009 amb beneficis, els costos que caracteritzarà l'emissió de deute públic generaran encara més despesa: fins a 193'5 milions d'euros. Els 118,5 restants corresponen al pagament d'interessos, que res retribueixen a un 4'75%. En total, un elevadíssim interès del 7'75%, que ha fet que l'emissió es completés en pocs dies.

El moniato

(Que no ens passi res, comença bé!) Hem hagut d'atorgar el MONIATO de tardor del present any 2010 a la nova i flamant ministra de Medio Ambiente de l'Estat espanyol, **Sra. Rosa Aguilar**, perquè només començar ha decidit carregar-se la tonyina i passar-se per davall de l'aixella les recomanacions del Comitè Científic de la Comissió Internacional per a la conservació de l'espècie. Li desitgem que l'olor l'acompanyi per al que li queda de vida.

